

Bloke – Krpanova dežela

Vabilo na letošnjo prvo Popotno malho dne 25. 10. 2016 na Bloke – Krpanovo deželo smo prejeli že na začetku študijskega leta 2016/2017. Teden dni pred predvidenim odhodom še nismo vedeli ali se bomo dejansko podali na pot, saj je bilo prijavljenih samo 8 udeležencev.

Kljub nezanesljivi udeležbi smo se napovedanega dne odpravili na pot. Avtobus je pridno pobiral potnike po dogovorjenih lokacijah in se vztrajno pomikal naprej po Temeniški dolini. Na zadnji vstopni postaji v Šentlovrencu sta nas prijazno pozdravili vodička gospa Maja Kos in predsednica UTZO gospa Milica Korošec. V zadovoljstvo vseh sta sporočili, da smo uspeli zapolniti 41 sedežev na avtobusu.

Prešerne volje smo se podali proti Bloški planoti. O Blokah smo vsi že veliko slišali, zato smo bili zainteresirani, da si pokrajino in druge zanimivosti pogledamo tudi podrobneje. Vsak od nas je že slišal za najhladnejši kraj v Sloveniji Babno polje in za bloškega smučarja. Bloke oziroma Bloška planota je znana tudi po bloških tekah, ki so ena odmevnejših zimskih prireditev pri nas. Bloški vol je znan kot najtežja živina, mnogi pa se spominjamo tudi vojaških vaj na Blokah.

Kaj oziroma kje so Bloke? Geografsko ležijo Bloke na skledasti planoti na nadmorski višini 720 m-800 m. Planota s površino 76 km² leži na robu Notranjske, med Cerkiniškim poljem in Loško ter Ribniško dolino. Občina Bloke danes šteje okoli 1500 prebivalcev, ki živijo v 45 naseljih in zaselkih. Prebivalstvo se ukvarja pretežno s kmetijstvom in obrtjo. Zaradi neokrnjene narave in bogate kulturne dediščine se uspešno razvija celoletni sonaravni turizem.

Po dveh urah vožnje po slikoviti in z gozdom poraščeni pokrajini smo prispeli do vasi Volčje in Bloškega jezera, prijetnega kraja za druženje in umik v naravo. Komaj smo si uspeli pretegniti zaspane noge, že nas je pozdravila in zaželela dobrodošlico gospa Martina Lah, ki je solastnica podjetja Hija.o.o. Podjetje se ukvarja z gostinsko in turistično dejavnostjo na Blokah oziroma ob Bloškem jezeru. Ljubko Bloško jezero sicer ni veliko, daje pa sprostitev v vseh letnih časih. Jezero polni voda iz treh podzemnih izvirov. Je očiščeno mulja in poglobljeno, zato je poleti primerno tudi za kopanje. V hladnih zimskih dneh nudi obilo veselja najbolj pogumnim drsalcem.

Ob jezeru stoji prijetna brunarica z domiselnim imenom »Hiša nasprot sonca«. Obiskovalci jezera lahko v občudovanju okoliških lepot posedijo na lično izdelanih klopeh, najmlajše pa bodo zagotovo pritegnila domiselno izdelana lesena igrala. Še tako neizkušeno oko bo takoj opazilo, da je v teh krajih doma kvaliteten les. Toda pozor: tukaj je doma tudi medved, ki ga lahko srečate na vsakem koraku. Unikatne lesene figure v podobi medveda so vsekakor vredne ogleda in občudovanja. Verjetno bi pa navdušenje nad zverjo splahnelo v hipu, ko bi izza vogla prihlačal pravi kosmatinec.

Po ogledu vseh zanimivosti, sprehodu ob jezeru in malici iz nahrbtnika, smo tople jesenske žarke uživali še ob prijetni kavici. Prijetno razpoloženi smo si v spremstvu lastnice ogledali še park »Idila«, domovanje pri »gozdnih možeh«. Skulpturi gozdnih mož sta izdelani iz lesa duglazije.

Ob vhodu v park je zanimiv tudi Krpanov prestol s posvetilom:

»Popotnik ti ne stoj!
Spusti rit na prestol moj.
Vsak kdor tu sedi, Krpanovo čarobno moč dobi.«

V parku so postavljene tri velike in tri male eko lesene hiške, ki so namenjene turizmu. Tovrsten oddih si izberejo ljudje, ki sledijo načelom: zdravo, naravno, udobno. Park je ograjen z ograjo iz akacijevega lesa, ki je tudi prava paša za oči.

Po ogledu parka so nas že pričakale na mizi dobrote iz njihove kmetije. Poskusili smo odličen sir in salamo iz lastne proizvodnje.

V vasi Andrejčje smo si ogledali še njihovo kmetijo, na kateri se ukvarjajo z vzrejo goveda. Hlevi so odprtega tipa in zgrajeni v dveh nivojih, kar je posebnost te kmetije. Gospodar Janez Hiti nam je povedal, da govedoreja ni edina dejavnost, s katero se ukvarjajo na kmetiji. Kmetija je znana tudi po avtomatizirani liniji za proizvodnjo lesenih žlic. Proizvodnja je dodelana do te mere, da lahko na dan proizvedejo do 8000 kosov.

V bližini kmetije se nahaja tudi odprti teren rdečkaste zemlje, ki vsebuje rudnino bloški boksit.

Pot smo nadaljevali z avtobusom do vasi Ravnik (757m), kjer smo si ogledali izvirski vaški vodnjak in cerkev sv. Roka.

Iz bloškega Vrha je bil doma tudi hudomušni korenjak in ljudski junak Martin Krpan. Pisatelj Fran Levstik je napisal o njem marsikaj zanimivega.

Po ogledu smo pot nadaljevali mimo farne cerkvice sv. Trojice v Velike Bloke, kjer še vedno stojijo vojaške kasarne. Na vaškem trgu je lepo obnovljen vaški vodnjak, ki je nekoč služil za napajanje živine in oskrbi z vodo pri požarih.

V Novi vasi smo si ogledali stalno muzejsko razstavo Bloški smučar in film, posvečen bloškemu smučanju in življenju Bločanov v starih časih. V muzeju so shranjene tudi najstarejše smuči iz 17. stoletja.

Po končanem ogledu so se urini kazalci že krepko pomaknili v drugo polovico dneva. Nastopil je čas odhoda proti Dolenjski. Po isti poti smo se vrnili domov, polni lepih spominov in prečudovitih prizorov narave.

Jože Klemenčič